

Sygn. akt I CZ 52/06

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Z. J.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A.

w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 23 czerwca 2006 r., sygn. akt I ACa .../05,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w W. zaskarżonym postanowieniem odrzucił – na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. – skargę kasacyjną powoda, ponieważ nie spełnia ona wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie czyni zadość temu wymaganiu jedynie powołanie się w skardze kasacyjnej na wskazaną w art. 498⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. okoliczność, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił, że skarga kasacyjna spełnia wymaganie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. i w trzech punktach wskazał okoliczności świadczące – jego zdaniem – o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały wskazane cechy istotne (konstrukcyjne) skargi kasacyjnej. Żadne z wymagań skargi kasacyjnej, o których tam mowa, nie mogą być uzupełnione, a skarga kasacyjna niespełniająca któregośkolwiek z tych wymagań podlega odrzuceniu a limine, bez wzywania zatem do uzupełnienia braków.

Skarga kasacyjna – zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. W piśmiennictwie podkreśla się, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, podobnie jak inne jej wnioski, powinien być wyodrębniony i Sąd Najwyższy nie powinien domniemywać jego istnienia z uzasadnienia powodów przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Również w judykaturze przyjmuje się, że skarga kasacyjna, czyniąca zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., powinna zawierać sformułowanie będące wnioskiem (żądaniem) o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiadające ustawowym wymaganiom uzasadnienie tego wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2004 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). W orzecznictwie podkreśla się też, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, oparte na twierdzeniu, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinno zawierać wywód prawny przedstawiający – w nawiązaniu do realiów danej sprawy – argumenty świadczące

o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl.).

Skarga kasacyjna powoda nie spełnia wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny trafnie – wbrew zarzutowi skarżącego – stwierdził, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, oparte na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zostało ograniczone do wskazania i powtórzenia brzmienia tego przepisu. Tej oceny nie zmienia treść uzasadnienia skargi kasacyjnej, ponieważ zawiera ona jedynie argumenty stanowiące rozwinięcie uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej. Podjęta w zażaleniu próba uzupełnienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest natomiast bezskuteczna, gdyż nie można uzupełnić skargi kasacyjnej w omawianym zakresie po upływie terminu do jej wniesienia. Ponadto skarga kasacyjna nie zawiera sformułowania odpowiadającego wnioskowi o przyjęcie skargi do rozpoznania. Jego istnienia – jak wynika ze zgodnego stanowisko doktryny i orzecznictwa – Sąd nie może zaś domniemywać.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).